

ת"פ 42577/10/19 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד נועם איליה ישעיה- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 42577-10-19 מדינת ישראל נ' ישעיה

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל-פמ"ד
נגד	ע"י ב"כ המתמחה מנדי ליפשיץ המאשימה
נועם איליה ישעיה-בעצמו	
ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת-בהעדר	הנאשם

גזר דין

רקע

1. בתאריך 9.2.21 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של **תקיפת שוטר** לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 14.04.19, סמוך לשעה 01:20, הוזעקו שוטרי תחנת דימונה אל ביתו של הנאשם כדימונה, בשל כך שהקים רעש שהפריע להוריו.

השוטרים הגיעו אל הבית יחד עם מתנדבי משטרה נוספים. השוטר מאור איתר את הנאשם בגג הבניין. לאחר בירור שערך, התברר כי הנאשם דרוש לחקירה. בשל כך, הודיע לו השוטר כי הוא מעוכב לחקירה.

הנאשם בתגובה לכך, ירד במדרגות הבניין תוך שהוא מודיע לשוטר כי הוא לא הולך לשום מקום. השוטר התקרב אל הנאשם בכדי למנוע ממנו להתרחק מהמקום, והנאשם בעט בשוטר בבטנו. השוטר בתגובה היכה את הנאשם בבטנו בכדי למנוע ממנו להמשיך להתפרע והנאשם שב ותקף את השוטר בכך שבעט בו במפשעה.

הנאשם והשוטר נפלו, כאשר השוטר מנסה להשתלט על הנאשם ולעצור אותו.

תוך כדי כך, היכה הנאשם את השוטר באגרוף בפניו, והשוטר בתגובה היכה בחזרה את הנאשם בכדי לגרום לו להפסיק את התנגדותו.

במהלך העימות, איים הנאשם על השוטרים באומרו: "אתם תצטערו על זה. אני אזיין אתכם", או מילים דומות לכך.

השוטר והמתנדבים הנוספים שהיו במקום, השתלטו על הנאשם, אזקו את ידיו ורגליו והובילו אותו לתחנת המשטרה.

2. לבקשת ההגנה, נתבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם וצוינה עתירת ההגנה לבחון גם את שאלת הרשעה בדין.

3. בתסקיר מיום **27.6.21**, נמסר כי הנאשם בן 20, רווק המתגורר בבית הוריו. נמסר כי אביו סייע לו במציאת עבודה והוא החל לעבוד בפרויקט של ילדי עובדים הנמשך חצי שנה. נמסר כי למד במסגרת לימוד עד לגיל 13 לערך ותיאר קשיים בלימודיו וכן קשיים חברתיים, אשר בחלקם חווה אלימות, כאשר תואר גם כי חווה אלימות בבית מצד אביו. כן צוין כי גם במסגרת הצבאית חווה קשיי הסתגלות ולאחר מספר חודשי שירות, קיבל פטור על רקע אי התאמה.

נמסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחס לשימוש בחומרים ממכרים, מסר הנאשם כי החל לשתות אלכוהול מידי שבוע בנסיבות חברתיות וכן התנסה בשימוש בסמים מסוג קנבואידים מספר פעמים. לדבריו, מזה שנתיים נמנע משימוש באלכוהול וסמים.

ביחס לעבירה, מסר כי הוא מודה בביצועה. לדבריו, ביום האירוע, פרץ ויכוח בינו לבין הוריו אשר הזמינו משטרה, לאחר שעשה רעש. מסר כי עלה לגג להירגע וכשהגיעו השוטרים, הוא נלחץ והיה עצבני. כן תיאר כי הסיטואציה עם השוטרים הזכירה לו את האלימות שחווה במסגרת היותו ילד בבית הספר, ומתוך חשש זה הגיב באלימות כלפי השוטר. לדבריו, הוא לא ידע להתמודד עם הסיטואציה וחשש ממעצר.

הנאשם מסר כי הוא מוכן להשתלב בטיפול, אך טען כי מעדיף להשתלב בטיפול פרטני שבו עשוי להפיק תועלת משמעותית יותר.

שירות המבחן התרשם, מקיומו של דפוס התנהגות אלים אצל הנאשם וכי הוא נעדר כלים להתמודדות במצבי מצוקה.

בבחינת גורמי הסיכון, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מודע לדפוסיו האלימים ומעוניין להשתלב בטיפול. כן הובא בחשבון כי לאחרונה הצליח הנאשם להשתלב בתעסוקה רציפה.

בבחינת גורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון את חומרת העבירה, את העובדה כי הנאשם נוטה לנוקשות מחשבתית, את המערכת היחסים המשפחתית המורכבת, וכן דפוסי ההתנהגות האלימים ומאפייני אישיותו הבאים לידי ביטוי בדימוי ובביטחון עצמי נמוך.

בנסיבות האמורות, שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים, על מנת לשלבו בטיפול.

4. בית המשפט נענה לבקשה זו. בתסקיר מיום **21.11.21**, התקבל תסקיר משלים מטעם שירות המבחן ולפיו הנאשם החל להשתלב בטיפול פרטני בשיטת CBT, טיפול קוגניטיבי התנהגותי המתמקד בהבנת הפרשנות הפרטית של האדם לסיטואציות שונות. נמסר, כי הנאשם התמיד בהגעה למפגשים ונראה כי הוא בעל מוטיבציה פנימית לערוך שינוי בחייו. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל חרדה חברתית, דימוי עצמי נמוך

ותחושת מסוגלות נמוכה. כן נמסר, כי לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם. לאור האמור, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וכן צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות.

לצד זאת נמסר, כי שירות המבחן לא התרשם כי קיימים נימוקים מוצדקים להמלצה על אי הרשעה.

5. ביום **14.10.21**, התקבלה חוות דעת עדכנית של הממונה על שירות המבחן לפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה**, הגיש טיעוניו בכתב.

בטיעוניו נטען על הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם בהם שמירה על שלטון החוק ונציגיו, וביכולת רשויות אכיפת החוק לבצע מלאכתן כנדרש. נטען, כי הנאשם פגע גם בכבודם ובשלמות גופם של השוטרים ובסביבת העבודה התקינה שלהם.

נטען, כי יש להתייחס בחומרה יתרה לעבירות אלימות המבוצעות כלפי שוטרים בעת מילוי תפקידם.

נטען, כי הנאשם במעשיו פגע פגיעה מהותית בערכים המוגנים, כאשר סירב לבקשות השוטרים, התנגד למעצר תוך הפעלת כוח, בעט בשוטר, היכה אותו באגרוף איים על השוטרים וגרם לנפילתו של השוטר על הרצפה.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי האירוע לא היה מתוכנן וכי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו בלעדי ורק במזל לא נגרם נזק חמור יותר לשוטרים. כן נטען, כי בכל שלב היה יכול הנאשם לחדול ממעשיו וכי הנאשם היה בעל יכולת להבין את הפסול במעשיו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד כי מנעד הענישה הינו רחב ותלוי נסיבות התקיפה.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי יקר. כן הפנה, לתסקיר שירות המבחן.

נטען, כי אין נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם וכי המלצת שירות המבחן אינה הולמת את נסיבות תיק זה, שכן שירות המבחן אינו שוקל שיקולים רלוונטיים נוספים שעל בית המשפט לשקול בעת מתן העונש.

נטען, כי בעת האחרונה הולכים ומתרבים אירועים האלימות כלפי שוטרים, ומשכך יש צורך ממשי בהתרעת היחיד והרבים.

בסופו של דבר, עותרת המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם שינוע בין 6-12 חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית.

7. **ב"כ הנאשם** טען, כי מדובר בעבירה אשר בוצעה לפני כשנתיים וחצי. נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי וגם מאז ביצוע העבירה לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים.

נטען, כי הנאשם הודה בכתב האישום כפי שהוא ללא תיקון כתב האישום או הטבה שהנאשם קיבל בעקבות הודאתו. נטען, כי כל הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, שונה מהנסיבות שבפנינו וכי לא ניתן להקיש מפסיקה זו למקרה שבפנינו.

נטען, כי הגם שעבר פלילי לא משפיע על קביעת המתחם, נסיבות ביצוע העבירה הן אלה שישפיעו על המתחם, כאשר העבירה בה הנאשם הורשע הינה מסוג עוון, וכי לא מדובר באירוע מתוכנן. נטען, כי הוריו של הנאשם הזמינו את המשטרה בעקבות ריב משפחתי וחשבו כי המשטרה תסייע "להרגיע את הרוחות". כן הפנה, לתסקירי שירות המבחן ולנסיבותיו האישיות של הנאשם המתוארות שם.

כן נטען, כי הנאשם לא מקל ראש בעבירה, אך לדבריו תיק זה הוגש אך בשל אירוע משפחתי פנימי.

עוד נטען, כי בקשת המדינה למצות את הדין עם הנאשם אינה משרתת את האינטרס הציבורי.

כן נטען, כי הנאשם עבר טיפול, וכיום שולט בעצמו. נטען כי העונש שהומלץ על ידי שירות המבחן הינו העונש הראוי והוא זה אשר ישרת את האינטרס הציבורי.

נטען, כי מאחר ושירות המבחן לא מצא להמליץ על אי הרשעה, ב"כ הנאשם לא עומד על עתירה זו וכי מתחם העונש ההולם לשיטתו נע בין מאסר מותנה עד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

נטען, כי המאשימה מסכימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולכן עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על ביטחונם האישי והגופני של אנשי כוחות הביטחון, וכן על שלטון החוק וסדרי משטר תקינים. שמירה על עקרונות אלה מחייבת עמידה איתנה נגד הפוגעים בגורמי אכיפת החוק.

אלימות המופעלת כלפי שוטרים במסגרת תפקידם לובשת צורות שונות, ועוצמתה משתנה ממקרה למקרה. בין אם

ברך הנמוך ובין אם ברך הגבוה, יש בעבירות אלה כדי לכרסם בעקרונות שלטון החוק. על בתי המשפט לשדר מסר ברור אשר יהיה בו לאפשר לגורמי האכיפה לבצע עבודתם החשובה נאמנה. ראו בעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.08.10):

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו".

10. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת על כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברך הבינוני וגם מידת אשמו של הנאשם היא ברך הבינוני.

עובדות כתב האישום מלמדות על סירובו המתמשך של הנאשם להישמע להוראות השוטרים ועל התנהגות אלימה ותוקפנית מצד הנאשם אותה יזם הנאשם ללא הצדקה עניינית - גם לא במישור הסובייקטיבי. הנאשם המשיך בהתנהגות אלימה כלפי שוטרים במספר פעולות תקיפה, בהמשך בהתנגדות למעצר וכן בהשמעת איומים כלפי השוטרים.

בבחינת הנסיבות אשר הובילו את הנאשם לביצוע העבירה ניתן ללמוד על קיומו של רקע מורכב, הן מעובדות כתב האישום הן מהתסקיר, שעל האמור בו המאשימה איננה חולקת: ההיתקלות עם השוטרים במקרה זה היא ברקע לזימונם על ידי הוריו של הנאשם בשל התנהגות פורצת גבולות מצדו במסגרת המשפחתית. תגובת הנאשם כלפי השוטרים היתה, בין היתר, תוצאה של מצוקה בה היה נתון והיעדר כלים להתמודדות עם אותה מצוקה שלא בדרכים אלימות. בהקשר זה, ציין בית המשפט כי הנאשם סבל מאלימות שהופנתה כלפיו הן בביתו והן במסגרות החינוך בהן למד. הנאשם עצמו הפנים את דפוס האלימות כדפוס תגובתי.

העובדה, כי מדובר במי שביצע את העבירות המיוחסות לו על רקע מצוקה אובייקטיבית, הנטועה היטב בנסיבות חייו של הנאשם ולא מדובר בהתנהגות אלימה על רקע עברייני, על רקע רצון להתחמקות מן הדין, או מתוך רצון לשמו לפגיעה בגורמי אכיפת החוק - יש לתת לדבר משקל במסגרת קביעת המתחם, כמצוות המחוקק. מאידך גיסא, לא מדובר במי שפעל מתוך קרבה לסייג, גם לא רקע רפואי מוכר.

11. עיון בפסיקת בתי המשפט השונים מלמד על מתחם ענישה במנעדים רחבים מאד, המושפעים מנסיבות ביצוע העבירה ולרבות עוצמת הפגיעה בשוטרים, הנזק שנגרם, הרקע לביצוע העבירות. כך, במקרים מתאימים נקבע במסגרת מתחם העונש ההולם כי הוא יכול להתחיל מענישה צופה פני עתיד (ראו, לדוגמא, ת"פ 38861-10-19 מדינת ישראל נ' זענין (30.9.21); ת"פ 62054-11-17 מדינת ישראל נ' ולנטינה זיגנשין (10.5.21)).

12. מהבחינה הנורמטיבית, מקובלת עליי עמדת המאשימה, כי בהיעדר שיקולי שיקום מובהקים, יש להטיל על

נאשמים התוקפים שוטרים בалиמות, שאינה ברף הנמוך, עונשי מאסר - גם אם קצרים. הסתפקות בענישה חינוכית או בענישה צופה פני עתיד יכולה להיות מוצדקת רק מתוך סטייה ממתחם העונש ההולם במקרים המתאימים.

13. לאור האמור יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שבפניי בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

14. בד בבד עם הקביעה הנורמטיבית שלעיל, בחינת עניינו של הנאשם מלמדת, כי המלצת שירות המבחן משרתת היטב את האינטרס הציבורי שבסטייה ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם משיקולי שיקומו.

15. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה בבית המשפט והודה בכתב האישום, כפי שהוא, ושלא במסגרת הסדר טיעון. הנאשם השתלב בטיפול מורכב, שיתף בו פעולה באופן מלא ומפיק ממנו תועלת מרובה, בפרט בהבנת הקשר שבין קורבנותו בעבר ובין התנהגותו האלימה כיום. שירות המבחן מבקש להמשיך ולשלב את הנאשם בטיפול במסגרת מבחן, דבר שיבטיח פיקוח לתקופה משמעותית נוספת בצד האתגר, שהוא ממילא איננו פשוט עבור הנאשם נוכח מאפייניו שברקע, של צו שירות לתועלת הציבור, אם כי בהיקף נרחב יותר מזה שהומלץ עליו.

16. הטלת עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות, עלולה במקרה זה לגדוע את הרצף הטיפולי, את ההשתלבות של הנאשם במסגרת תעסוקתית לראשונה בחייו ולסכל את רכישת הכלים להם הוא זקוק נואשות, כשהוא עומד בפתח חייו הצעירים. במהלך התקופה הממושכת שחלפה ממועד ביצוע העבירה ועד היום, הנאשם לא הסתבך עוד בפלילים ומצאתי, כי הוא ראוי להזדמנות המושטת לו כעת מגורמי הטיפול, לבנות את חייו באופן נורמטיבי.

17. מצאתי כי נכון להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד משיקולי הרתעה והכוונה וכן להטיל עליו חובה לפצות את נפגע העבירה, שבו פגע בהתנהגותו פורצת הגבולות.

18. אשר על כן אני מוצאת לקבל את המלצתו העקרונית של שירות המבחן ומטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. צו מבחן למשך 12 חודשים. הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והובהר כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את הצו ולגזור את עונשו מחדש.
- ד. של"צ בהיקף של 240 שעות בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן לאישור בית המשפט עד ליום 25.1.22.

ה. פיצוי לנפגע העבירה, ע"ת 1, בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום ויועבר לנפגע העבירה על פי הפרטים שתמסור המאשימה עד תאריך 25.1.22.

המזכירות תעקוב אחר המועדים.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.